

Teatr jest. Piękny

Paulina Ilska: Długo zajmujesz się teatrem?

Kinga Zajdel-Karasińska: 27 lat. Zaczęło się w domu kultury na Żubardzkiej konkursem recytatorskim „Wiersze o Polsce i Polakach”. Miałam 15 lat. Tam „wyłowił” mnie Andrzej Czerny i zaprosił do grupy teatralnej Dziewięciosił, później zmienionej na Dziewięćsił. Grałam w niej 18 lat.

Czego się tam nauczyłaś?

Zacytuję Antonina Artauda: „Nie jesteśmy wolni. I niebo może nam jeszcze runąć na głowy. I teatr po to istnieje, by nas tego przede wszystkim nauczyć”. Cały czas uczę się teatru i staram się utrzymywać dystans. A Andrzej Czerny wyznaczył moją drogę zawodową. Wzbudzał nasz szacunek, dawał wolność w pracy twórczej i uczył dobrej literatury.

Szczególnie zapadła w pamięć wasza adaptacja „Mistrza i Małgorzaty” z 2001 roku.

Andrzej Czerny miał ciekawą koncepcję na „rozczytanie” tego tekstu. Występowaliśmy z „Opowieścią o Mistrzu i Małgorzacie” m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki im. Bułhakowa w Kijowie w 2004 roku. Gdy aktor grający Mistrza wypowiedział kwestię „Słyszysz, to wołają mnie”, z łoskotem przejechało metro, które, jak się okazało, było pod sceną. Wszystko zaczęło drżeć, a publiczność zamarła razem z nami.

Cały wywiad można przeczytać w październikowym numerze „Kalejdoskopu”.